

Arrest

nr. 347 245 van 27 mei 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. DE GROOTE
Weg naar As 173
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 21 februari 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 14 januari 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 maart 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 april 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat G. DE GROOTE verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België is binnengekomen op 31 maart 2024, diende op 3 april 2024 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 14 januari 2025 nam de adjunct-commissaris de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die bij aangetekende brief van 20 januari 2025 verzoeker ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 03/04/2024

Overdracht CGVS: 22/04/2024

U werd op 21 november 2024 op het Commissariaat-generaal gehoord van 13.08 uur tot 16.24 uur. Het persoonlijk onderhoud vond plaats in het Engels.

A. Feitenrelaas

U bezit de Nigeriaanse nationaliteit. U bent geboren op [...] mei 1993 in Lagos. U heeft, behalve tijdens uw universitaire studies, in de omgeving van Lagos gewoond tot augustus 2023. U heeft een hoger diploma polytechnics en werkte als freelance ingenieur.

Uw broer M.(...) reisde in 2007 naar België en diende op 8 oktober 2007 onder de D.(...) O.(...) (O.V.) een verzoek om internationale bescherming in. Op 7 juli 2008 besliste het CGVS tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bevestigde deze beslissing bij arrest nr. 17316 d.d. 17/10/2008. Uw broer M.(...) ging niet in cassatieberoep tegen deze beslissing.

U verklaart geboren te zijn als praktiserend moslim in een islamitisch gezin. In 2009 ontmoette u iemand die u voor het eerst vertelde over de Isese-religie. U wou geen deel meer zijn van de islam door haar gewelddadig karakter en u kreeg interesse in de Isese-religie en begon hier meer over op te zoeken, maar u had niet het gevoel dat u dit kon aanbrengen bij uw familie. Rond 2017 ging u naar een feestje in Ochun waar u met verschillende mensen over de religie gesproken heeft. In 2019 stopte u volledig met het praktiseren van de islam door onder andere niet meer naar de moskee te gaan. Tijdens uw schoolleven, rond 2017, leerde u een vriend kennen, A.(...) Ag(...), die u voorstelde om samen met hem mensen te informeren over het Isese-geloof. Jullie begonnen mensen in te lichten over jullie geloof, vooral lokaal, gedurende één jaar. In 2023 besloten jullie om dit ook via het internet te doen, en begonnen jullie vooral mensen te informeren via WhatsAppgroepen. Jullie kregen verschillende bedreigingen, vooral telefonisch. In 2022 werd u drie keer in persoon bedreigd door onbekende mensen die zeiden dat het land niet van u was.

Op 14 augustus 2023 was u met enkele vrienden, A.(...), Ad.(...) en O.(...), bij A.(...) thuis. Jullie werden naar buiten gelokt door het geluid van een steentje dat op het dak werd gegooid. Uw belagers sloegen u op uw hoofd en dwongen u in een bus, samen met A.(...). Ook Ad.(...) en O.(...) werden meegenomen, maar in een ander voertuig. Uw belagers reden met de bus naar de omgeving van Oyo state. Uw ontvoerders parkeerden de bus en legden u in een andere auto, terwijl zij buiten stonden te bellen. Ze bonden u niet vast omdat ze dachten dat u nog bewusteloos was na de klap op uw hoofd. Ook was de auto niet op slot, waardoor u uit de auto kon kruipen en u kon verstoppen. U verstopte zich in de omgeving tot u de auto's hoorde weggrijden. U hebt sindsdien geen contact meer met uw vrienden gehad. U denkt dat O.(...) vermoord is. A.(...) en Ad.(...) zitten nog in de gevangenis.

Na uw ontsnapping heeft u de bus genomen naar Lagos en bent u terugggegaan naar uw huis om met uw vrouw te praten. Hier heeft u nog ongeveer vijf dagen verbleven samen met uw vrouw. Uw kinderen waren de eerste dagen bij hun grootmoeder, maar naar het einde van uw verblijf toe waren ook zij thuis. Rond 18 augustus 2023 had u contact met een ander lid uit de WhatsAppgroep. Diezelfde avond bedreigden mensen u door u te sturen dat ze u zouden komen zoeken. Op 20 of 21 augustus 2023 werd u opnieuw ontvoerd door mensen die uw huis waren binnengedrongen. Uw ontvoerders brachten u naar een bos in Oyo state, waar nog andere mensen gevangengenomen waren. U kon deze mensen echter niet zien omdat u werd afgezonderd in een schuur.

Na enkele dagen nam iemand u mee naar een andere locatie, om daar delen van uw lichaam af te snijden en te verkopen. Toen jullie een heuvel opwandelden gleden jullie, door de felle regenval, uit en vielen jullie. Hierdoor kon u het mes van uw ontvoerder bemachtigen en de touwen die u vastbonden lossnijden. U kon uw ontvoerder vermoorden en heeft de omgeving verlaten. U was naakt maar zag in het bos kleding hangen die u rond uw lichaam kon binden. Daarna zag u iemand op een fiets die u een eindje vervoerd heeft. Nadat u afstapte, bent u een ander bos ingegaan waar u een traditionele Isese-geneesheer, I.(...), bent tegengekomen. I.(...) heeft u in huis genomen. U was erg zwak dus I.(...) heeft u verzorgd. In november 2023 werd u ziek, en I.(...) had geld nodig om medicatie voor u te maken. Hierop heeft u hem gevraagd uw zak, met geld en een paspoort, op te halen in het huis van A.(...). U heeft dit geld gebruikt om I.(...) te betalen en hij heeft u geholpen om aan de hand van het paspoort een visum aan te vragen. U had in december 2023 telefonisch contact met uw broer A.(...). Uw broer gaf hierbij aan dat hij bedreigd werd door mensen die naar u op zoek waren.

Op 10 maart 2024 heeft u het huis van I.(...) verlaten, vermomd met een hijab. U bent hierop naar de luchthaven gegaan, vanwaar u op 12 maart 2023 Nigeria verlaten heeft met uw paspoort en een Italiaans visum. U reisde met het vliegtuig naar Italië, waar u enkele dagen verbleven heeft. U bent dan meteen doorgereisd naar België, waar uw moeder en broers reeds woonden. U kwam aan in België op 21 maart 2024 en diende een verzoek om internationale bescherming in op 3 april 2024.

U vreest bij terugkeer naar Nigeria dat u opnieuw ontvoerd zal worden door moslims en dat ze u uiteindelijk ook zullen vermoorden.

U legt geen documenten neer ter staving van uw verzoek.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Uw verklaringen waren op verschillende punten vaag en tegenstrijdig.

Over uw ontmoeting met A.(...) en uw rol in het informeren van andere mensen over het Isese-geloof legde u vage, tegenstrijdige verklaringen af. Zo gaf u aan dat u A.(...) ontmoet had in 2014 of 2015 (NPO, p. 14). Echter verklaarde u enkele zinnen later dat jullie elkaar hebben leren kennen in 2016 of 2017 (NPO, p. 14). Daarbij verklaarde u ook dat u A.(...) vooral kende door samen voetbal te kijken, en niet als een diepe traditionalist (NPO, p. 14). Toen A.(...) u had voorgesteld om mee mensen te informeren over jullie geloof (NPO, p. 9), was dit niet uw plan. Later verklaarde u echter dat u al mensen informeerde over het Isese-geloof toen u nog moslim was en voor u A.(...) kende (NPO, p. 14). Vervolgens verklaarde u dat jullie samen lezingen gaven en mensen informeerden over Isese, maar toen u gevraagd werd uw rol hierbinnen concreet uit te leggen kon u enkel aangeven dat uw taak was om mensen te ontmoeten en met hen te spreken over religie (NPO, p. 13). Nog frappanter is de vaststelling dat u ondanks uw beweerde rol als organisator van ontmoetingen geen enkel ander lid van de Isesereligie op te noemen behalve drie mensen met wie u samen werd gearresteerd (NPO, p. 13).

Daarnaast verklaarde u ook dat jullie in 2023 gestart waren met het spreken over jullie religie op het internet (NPO, p. 9). Toen u opnieuw gevraagd werd wanneer jullie activiteiten op het internet gestart waren, verklaarde u hierover dat jullie begonnen met WhatsAppberichten en dat dit ongeveer 3 à 4 jaar voor uw vertrek uit Nigeria was, 2020 à 2021 dus. Hoewel uw geloofsovertuiging op zich in deze beslissing niet in twijfel wordt getrokken, ondergraven deze vage, tegenstrijdige verklaringen de geloofwaardigheid van uw verklaringen met betrekking tot uw rol als promotor van uw religie, volgens uzelf nochtans de "genesis" van uw problemen (NPO, p. 9).

Vervolgens legde u ook over de vervolgingsfeiten in kwestie vage en tegenstrijdige verklaringen af. Zo verklaarde u eerst dat u de eerste keer ontvoerd werd in het appartement van A.(...) waartoe de indringers zich met geweld toegang verschaffen (NPO, p. 10). Later tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde u daarover echter dat de ontvoering gebeurde in zijn huis en dat ze binnengeraakt zijn doordat de deur niet op slot was (NPO, p. 16). Wanneer u verder bevraagd werd over deze gebeurtenis, verklaarde u dat u en uw vrienden naar buiten gelokt werden door het geluid van geklop op het raam en/of een steen die op het dak wordt gegooid, en dat jullie dus buiten ontvoerd werden in tegenstelling tot de eerder vermelde inbraak (NPO, p. 17). Daarbij verklaarde u over deze ontvoering dat de ontvoerders een andere taal spraken waardoor u niets anders kon onderscheiden dan de woorden haram en allah (NPO, p. 16) terwijl u later verklaarde dat ze zeiden dat het voor u gedaan was en dat u nergens meer naartoe kon (NPO, p. 18). Vervolgens verklaarde u dat uw ontvoerders u ergens naar Oyo State hebben gebracht (NPO, p. 17) en dat u van daaruit kon ontsnappen (NPO, p. 18).

Daarbij verklaarde u ook dat u met de bus van uw locatie terug naar uw huis in Lagos reisde, wat volgens u zo een 55 kilometer zou zijn geweest (NPO, p. 19). Uit algemene informatie blijkt echter dat het dichtstbijzijnde punt in Oyo State en Ikorodu, uw adres op dat moment, ongeveer 100 kilometer uit elkaar liggen (document 1 blauwe map). U verklaarde dat u na enkele dagen thuis, op 18 augustus 2023, iemand gebeld had om te vragen naar de toestand van A.(...) (NPO, p. 19). Wanneer u meer informatie gevraagd werd over dit telefoongesprek, verklaarde u dat het enkel sms'en en chatten was en dat u niet weet met wie u toen contact heeft gehad, een ronduit vreemde werkwijze om te informeren naar het wedervaren van uw vriend (NPO, p. 19). Daarnaast verklaarde u ook dat u denkt dat O.(...) vermoord is, omdat u nog contact heeft gehad met A.(...) en Al.(...), maar dat niemand van jullie O.(...) nog gehoord heeft (NPO, p. 17). Net nadien verklaarde u echter dat u met niemand van de personen die aanwezig was bij uw arrestatie nog contact heeft gehad (NPO, p. 19). Deze tegenstrijdigheden ondermijnen de geloofwaardigheid van uw eerste ontvoering.

De arrestatie van A.(...) kwam bovendien aan bod in de Nigeriaanse pers maar nergens wordt melding gemaakt van uw aanwezigheid bij deze arrestatie (zie informatie toegevoegd aan uw administratief dossier). Een nieuwsartikel vermeldt wel de naam van twee andere arrestanten, van wie u er zelf slechts één bij naam vermeldt omdat u de namen niet kent van de anderen (NPO, p. 10). Nergens kon enige band tussen u en A.(...) worden teruggevonden. Volgens u was u nochtans degene waar de ontvoerders zich het meest op focusten (NPO, p. 10). Hoewel de aanklagers van A.(...) in de pers ook met naam vermeld worden, kende u hun namen niet (NPO, p. 14, 15, 16). U bleek bovendien niet op de hoogte van het feit dat A.(...) intussen niet langer vastgehouden wordt (NPO, p. 11, 16) terwijl van een verzoek om internationale bescherming mag verwacht worden dat hij enigszins op de hoogte blijft van de verdere afwikkeling van zijn voorgehouden problemen. Dergelijke desinteresse is niet verenigbaar met een nood aan internationale bescherming.

Over uw tweede ontvoering verklaarde u eerst dat u na uw ontsnapping een klein gebouw in de stad zag, waar u naar binnen bent gelopen. De volgende dag zag de bewoner van het huis, I.(...), die niet wist dat u in zijn huis was, u en heeft hij u behandeld en alles voor u gedaan (NPO, p. 10). Later tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde u echter dat u na uw ontsnapping door het bos aan het lopen was en dat u zo I.(...) ontmoet hebt, terwijl hij bladeren aan het plukken was. Hij droeg volgens u een wit gewaad dat erop zou wijzen dat hij een traditionele heler was, waardoor u hem heel uw verhaal heeft uitgelegd en hij u in huis heeft genomen (NPO, p. 23). Eerst verklaarde u daarover dat u erg zwak was, en na een week ziek werd tot januari 2024, vermoedelijk door uw trauma's en arrestaties (NPO, p. 11). Later verklaarde u opnieuw iets anders en zei u dat u ziek geworden bent in november (NPO, p. 21). Om u te kunnen helpen had I.(...) echter geld nodig, dus u heeft hem verteld dat uw zak met geld en uw paspoort nog in het appartement van A.(...) lag, waarop I.(...) iemand heeft gestuurd om deze voor u te halen (NPO, p. 21). Eerder tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde u hierover dat er af en toe een vrouw bij I.(...) langskwam om met hem te bidden. Deze vrouw zou u pas in januari gevraagd hebben of u in het bezit bent van een paspoort om het land te verlaten, waarop u haar en I.(...) verteld heeft over de zak in het huis van A.(...) (NPO, p. 11).

Ook over de verblijfplaats van uw gezin sinds uw vertrek uit Nigeria en uw visumaanvragen in het verleden legde u tegenstrijdige verklaringen af. Zo verklaarde u eerst dat u niet weet waar ze gewoond hebben (NPO, p. 24). Vervolgens verklaarde u dat u denkt dat ze bij een zus van uw vrouw geloged hebben in Ogun state (NPO, p. 24). Ten slotte verklaarde u hierover dat ze op het appartement van de moeder van uw partner verbleven hebben (NPO, p. 25). Daarnaast bevestigde u dat u in het verleden reeds verschillende visums voor België had aangevraagd, maar gaf u ook aan dat deze steeds geweigerd werden. Uit uw administratief dossier blijkt echter dat sommige van deze visums toegekend werden, wat het CGVS doet vermoeden dat u reeds eerder in België bent geweest of u minstens in de mogelijkheid was om eerder het land te verlaten. U legde geen paspoort neer om verdere duidelijkheid te verschaffen omtrent eventuele eerdere reizen.

Daarnaast waren uw verklaringen op verschillende punten vaag en onwaarschijnlijk.

Vooreerst verklaarde u dat u na de eerste ontvoering bent kunnen ontsnappen. U vertelde hierover dat u tijdens de ontvoering op uw hoofd geslagen werd en dan in een bus gelegd werd (NPO, p. 17). Hierna brachten de ontvoerders u naar een andere plaats, waar ze parkeerden en met mensen belden om te vragen wat ze met jullie moesten doen (NPO, p. 18). Hierna hebben ze u in een auto gelegd. U was op dat moment niet vastgebonden omdat ze dachten dat u bewusteloos was. U kon ontsnappen omdat de autodeur niet op slot was. U verklaarde zelf dat u niet bent weggegaan, maar u gewoon verstopt hebt tot u ze hoorde verdwijnen (NPO, p. 18).

Het is opmerkelijk dat jullie ontvoerders zo weinig voorzorgsmaatregelen zouden nemen om te voorkomen dat één van jullie zou kunnen ontsnappen. Na deze ontsnapping bent u dan naar uw huis in Lagos gegaan, om met uw vrouw te praten (NPO, p. 10 en p. 18). U bracht zelf ook iemand in uw WhatsAppgroep op de hoogte van uw ontvoering maar u weet zijn naam niet meer (NPO, p. 19). U verklaarde dat u op 18 augustus 2023 opnieuw bedreigingen kreeg via uw telefoon dat ze u opnieuw zouden komen zoeken (NPO, p. 19). Wie u hiervan op de hoogte bracht, wist u opnieuw niet (NPO, p. 19). U verklaarde ondanks deze bedreigingen samen met uw gezin in uw huis te zijn gebleven, waar u dan op 20 of 21 augustus 2023 ontvoerd werd (NPO, p. 10). Het is opmerkelijk dat u en uw familie niet meer voorzorgsmaatregelen genomen zouden hebben om jullie zelf en jullie kinderen in veiligheid te brengen, zeker mits u sinds 18 augustus 2023 opnieuw bedreigingen kreeg. U verklaarde ook na deze tweede ontvoering ontsnapt te zijn. U was tijdens uw gevangenschap echter naakt. U verklaarde hierover dat u na uw ontsnapping door het bos aan het lopen was en daar kleren zag hangen om rond uw lichaam te binden. Hierna zag u iemand op een fiets, die u wat verder op heeft afgezet (NPO, p. 23). Dergelijke gang van zaken kan niet plausibel worden genoemd.

Vervolgens verklaarde u dat uw familie ongeveer een maand geleden, dus in oktober 2024, opnieuw in jullie huis in Lagos is gaan wonen maar dat ze geen bedreigingen krijgen omdat de mensen in de omgeving denken dat u dood bent (NPO, p. 25). Het is echter niet aannemelijk dat u uw gevangenschap hebt kunnen ontsnappen zonder dat iemand zou opgemerkt hebben dat dit gebeurd is. Iemand moet de afwezigheid van

hun doelwit toch hebben opgemerkt. U verklaarde daarbij ook nog eens dat u dacht dat u na uw tweede ontvoering vermoord ging worden zodat uw lichaamsdelen verkocht konden worden (NPO, p. 20). Als dit effectief het geval was, is het nog merkwaardiger dat niemand zou hebben opgemerkt dat u niet dood was. Indien uw belagers wel zouden hebben opgemerkt dat u nog leefde, is het dan weer niet aannemelijk dat uw vrouw niets meer gehoord heeft van uw belagers.

Tot slot dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) geen melding maken van verschillende vervolgingsfeiten die u tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS wel vermeld heeft. Zo verklaarde u bij de DVZ slechts dat u gearresteerd werd omdat u het Isese geloof aanhangt en dat u kon ontsnappen (Vragenlijst CGVS, d.d. 18/04/2024, vraag 3.5). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde u echter ook dat een vriend van u, Ol.(...), vermoord zou zijn door de moslims (NPO, p. 10 en p. 16), dat u een tweede keer ontvoerd werd (NPO, p. 10), dat u die tweede keer na enkele dagen kon ontsnappen (NPO, p. 10), dat uw dochter bijna vermoord werd tijdens deze ontvoering (NPO, p. 18) en dat zowel u als uw broer verschillende keren bedreigd werden (NPO, p. 11). U gaf, ook tijdens dit persoonlijk onderhoud op het CGVS, aan dat u bij de DVZ “bijna alle details” over uw problemen in Nigeria heeft kunnen vertellen (NPO, p. 3). Het is echter eerder opmerkelijk dat u belangrijke onderdelen van uw verhaal, zoals een ontvoering en dagenlang gevangenschap, niet vermeld heeft bij de DVZ, zeker omdat deze gebeurtenissen een belangrijke aanleiding vormen voor uw verzoek om internationale bescherming.

Uit het voorgaande volgt dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw ontvoering en ontsnapping ten gevolge van uw bekeringsactiviteiten.

Voor de volledigheid kan nog aangestipt dat uit niets blijkt dat uw bekering op zich, hetgeen overigens niets meer is dan een blote bewering, een probleem zou kunnen vormen voor u bij terugkeer naar Nigeria. Gelet op bovenstaande, heeft u sinds uw bekering in 2017 of 2019 uw leven verdergezet, gestudeerd en gewerkt zonder noemenswaardige problemen te ondervinden.

Uit bovenstaande vaststellingen volgt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie noch dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt zoals bepaald in artikel 48/4 §2 a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie EASO Nigeria Security Situation van juni 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021>, de EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021> en de EUAA Nigeria – Country Focus van juli 2024 Nigeria - Country Focus) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama’at Ahl as-Sunnah lid-Da’wah wa’l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehoeders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Uit het recente rapport van EUAA Nigeria – Country Focus van juli 2024 Nigeria - Country Focus dat een overzicht geeft van de veiligheidssituatie in Nigeria in de periode van 1 januari 2023 tot 31 maart 2024, met inbegrip van recente veiligheidstrends, de impact op burgers en een uitsplitsing van de veiligheidssituatie per geopolitieke zone, blijkt dat de situatie in de overige 29 deelstaten

en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja stabiel is gebleven. Uit een grondige analyse van dit rapport blijkt geenszins dat de veiligheidssituatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja dermate is gewijzigd dat de huidige beoordeling door het CGVS in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet niet meer actueel zou zijn.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Lagos actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Lagos aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

*"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen.
De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."*

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoeker voert een voert middelen aan als volgt:

"Verzoekende partij is van oordeel dat de bestreden beslissing is aangetast door een:

- schending van de motiveringsplicht: schending van het beginsel van behoorlijk bestuur in samenhang met schending van artikel 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen*

[citaat rechtsleer]

Artikel 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen:

[citaat]

- schending van het zorgvuldigheidsbeginsel*

[citaat rechtsleer]

- *schending van het redelijkheidsbeginsel*

[citaat rechtsleer]

- *schending van het beginsel van de fair play*

[citaat rechtsleer]

- *schending van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet d.d. 15.12.1980 in samenhang met schending van artikel 1 A 2 van het Internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen ondertekend op 28 juli 1951 te Genève goedgekeurd door de Wet d.d. 26 juni 1953 (B.S. 4 oktober 1953) zoals gewijzigd door het Protocol van New York van 31 januari 1967 (B.S. 3 mei 1969) (hierna genoemd Verdrag van Genève)*

Artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet d.d. 15.12.1980:

[citaat]

Artikel 1 A 2 van het Verdrag van Genève:

[citaat]

- *schending van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet d.d. 15.12.1980*

Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet d.d. 15.12.1980:

[citaat]

De bestreden beslissing komt hierop neer dat het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij dat op datum van 3 april 2024 door verzoekende partij is ingediend door het CGVS negatief wordt beoordeeld omdat het CGVS van oordeel is dat "Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet".

Verzoekende partij is de mening toegedaan dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet d.d. 15.12.1980 in samenhang met artikel 1 A 2 van het Verdrag van Genève in aanmerking komt of minstens en in elk voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet d.d. 15.12.1980. Verzoekende partij toont hieronder aan dat de door het CGVS in de bestreden beslissing weerhouden overwegingen tot weigering van erkenning als vluchteling en tot weigering van toekenning van subsidiaire bescherming de bestreden beslissing niet op afdoend gemotiveerde, zorgvuldige en redelijke wijze- dit mede omdat verzoekende partij niet gehoord is in zijn moedertaal- en met respect voor artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet d.d. 15.12.1980 in samenhang met artikel 1 A 2 van het Verdrag van Genève en met respect voor artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet d.d. 15.12.1980 schragen.

Het CGVS had het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij positief moeten beoordelen.

Verzoekende partij zet hieronder in concreto uiteen waarom de beslissing van het CGVS dan ook hervormd dan wel vernietigd moet worden.

- *eerste onderdeel: m.b.t. de weigering van erkenning als vluchteling*

Verzoekende partij is van oordeel dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet d.d. 15.12.1980 in samenhang met artikel 1 A 2 van het Verdrag van Genève in aanmerking komt.

Hij vervult naar zijn mening alle voorwaarden om erkend te worden als vluchteling:

1. gegronde vrees voor vervolging

Verzoekende partij toont aan een gegronde vrees te hebben te worden vervolgd in zijn land van herkomst Nigeria.

Desbetreffend verwijst verzoekende partij naar zijn verklaringen gedaan n.a.v. zijn verzoek om internationale bescherming in België zoals weergegeven in de bestreden beslissing luidend als volgt (stuk 1):

[citaat bestreden beslissing]

Het in de bestreden beslissing weergegeven feitenrelaas klopt weliswaar met de rechtzetting dat:

- *verzoekende partij op 12 maart 2024 Nigeria heeft verlaten en niet "op 12 maart 2023" zoals geschreven in de bestreden beslissing*

- *verzoekende partij niemand heeft vermoord zoals geschreven staat in de bestreden beslissing; dit is volstrekt onjuist en verzoekende partij heeft dit ook niet verklaard; alwaar op pagina 23 van 28 van de notities van het persoonlijk onderhoud geschreven staat: “Dan heb het touw afgesneden maar ik was zwak. Ik kon hem vermoorden, zodat hij me niet kon zoeken. Dan ben ik gewoon weggekropen.” moet begrepen worden als volgt: ik had hem kunnen vermoorden zodat hij mij niet zou kunnen zoeken maar ik ben gewoon weggekropen.*

Verzoekende partij vreest hic et nunc te worden ontvoerd/gedood/opgepakt door extremistische moslims aangezien hij Isese-aanhanger is en derhalve als een moslimafvallige wordt beschouwd.

Extremistische moslims deel uitmakend van/hierin gesteund door de overheid doen er alles aan om Isese-aanhangers te belagen en zo hun religie, cultuur,...uit te roeien. Dit uit zich in geweldpleging t.a.v. Isese-aanhangers, het voor de rechtbank brengen van Isese-aanhangers omdat zij de islam afvallig zijn...

Dat de verklaringen van verzoekende partij waarop verzoekende partij zijn verzoek om internationale bescherming baseert, overeenstemmen met de realiteit en dat zijn vrees voor vervolging gegrond is, wordt aangetoond door de door verzoekende partij thans neergelegde stukken:

- *bevestiging dat het leven van verzoekende partij in gevaar is in Nigeria*
[verzoekschrift, stuk 3]
- *(pers)artikels over de vervolging van Isese-aanhangers waaronder A. A. (A. A. in de bestreden beslissing) aka T. O./T. en over het alom verspreid religieus geïnspireerd geweld door extremistische moslims in Nigeria (stuk 4)*
[verzoekschrift, stukken 4.a.-4.i.]

Dat het Isese-aanhanger zijn en het dus als een afvallige moslim beschouwd worden leidt tot een gegronde vrees voor vervolging in hoofde van verzoekende partij blijkt ontegenzeggelijk uit de hierboven opgesomde en hieronder toegelichte thans bijgebrachte stukken.

Zo verklaart de heer A. O. E., een Isese-lid, op 13 februari 2025 in zijn geformaliseerde verklaring vrij vertaald het volgende m.b.t. verzoekende partij en zijn situatie (stuk 3):

[citaat]

De (pers)artikels (stuk 4) omvatten de periode 2023-2025 en doen verslag van samengevat

- *de belaging in augustus 2023 van een traditionele Isese priesteres Yeye Ajelikemi Olokun door moslims die haar ervan wilden weerhouden het Isese-festival te houden (stuk 4.a.)*
- *de arrestatie van A. A. (A. A. in de bestreden beslissing) aka T. O./T. in augustus 2023 waarvan wordt gesteld (stuk 4.b.): [citaat met vrije vertaling] bevestigd in het artikel van 24 augustus 2023 met als titel “How Police, Islamic group tricked Isese worshippers from Ibadan to Ilorin for trial” (vrij vertaald: “Hoe de politie, een islamitische groep, Isese-aanbidders van Ibadan naar Ilorin misleidde voor berechting”) (stuk 4.c.) en in het artikel van 12 september 2023 met als titel “Court slams fresh charges on T., O. N.” (vrij vertaald: “Rechtbank treft T., O. N. met nieuwe aanklachten”) (stuk 4.d.)*
- *[citaat met vrije vertaling]*
dit naast de bevestiging van geen daadwerkelijke godsdienstvrijheid in Nigeria met veel zogenaamde godslasteraars processen (“blasphemy cases”) en heel veel religieus geïnspireerd geweld met ettelijke voorbeelden van ontvoeringen en moordpartijen door extreme moslims (stuk 4.e. en stuk 4.i.)
- *de arrestatie van Balogun Aaba, ook een Isese-aanhanger, omwille van het de islam afvallig zijn [citaat met vrije vertaling] (stuk 4.f.)*
- *het met stenen bekogeld en verwond zijn door (naar verluidt) moslims van Isese-aanhangers [citaat met vrije vertaling] (stuk 4.g.)*
bevestigd in het artikel van 24 januari 2025 met als titel “Violence Erupts at Obatala Festival in Ile-Ife: Isese Worshippers Attack Allegedly by Muslims”(vrij vertaald: “Geweld barst los op het Obatala-festival in Ile-Ife: Isese-aanbidders aangevallen naar verluidt door moslims”) (stuk 4.h.).

Verzoekende partij is Isese-aanhanger. Dit wordt niet betwist door het CGVS. Immers, staat op pagina 2 uitdrukkelijk in de bestreden beslissing geschreven (stuk 1): “Hoewel uw geloofsovertuiging op zich in deze beslissing niet in twijfel wordt getrokken...”

Dat Isese-aanhangers doelwit zijn van extremistische moslims en dat Nigeria verteerd wordt door alom tegenwoordig religieus geïnspireerd geweld door extremistische moslims op aanhangers van traditionele religies/culturen zoals Isese, wordt onbetwistbaar aangetoond door de bijgebrachte (pers)artikels (stuk 4).

Verzoekende partij is door het Isese-aanhanger zijn een doelwit van de extremistische moslims in Nigeria. Dit geldt des meer verzoekende partij een actieve rol speelt in die zin dat hij mensen informeert over Isese en

geldt des te meer verzoekende partij reeds aan den lijve heeft ondervonden tot wat extremistische moslims in staat zijn: meerdere malen bedreigd en in 2023 ontvoerd.

Dat verzoekende partij als Isese-aanhanger geïdoleerd wordt door de extremistische moslims in Nigeria en dientengevolge bescherming nodig heeft, rijmt volledig met de bijgebrachte (pers)artikels (stuk 4) en wordt bevestigd door de heer A. O. E., ook een Isese-lid, in zijn verklaring d.d. 13 februari 2025 (stuk 3).

Verzoekende partij vreest hic et nunc te worden ontvoerd/gedood/opgepakt door extremistische moslims aangezien hij Isese-aanhanger is en derhalve als een moslimafvallige wordt beschouwd. Extremistische moslims deel uitmakend van/hierin gesteund door de overheid doen er alles aan om Isese-aanhangers te belagen en zo hun religie, cultuur,...uit te roeien. Dit uit zich in geweldpleging t.a.v. Isese-aanhangers, het voor de rechtbank brengen van Isese-aanhangers omdat zij de islam afvallig zijn...de bijgebrachte stukken (stuk 3 en stuk 4) bevestigen dit.

Verzoekende partij heeft om voormelde redenen een persoonlijke gegronde vrees voor vervolging.

2. wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging

De vrees voor vervolging komt voort uit het aanhangerzijn van Isese.

Zulks valt alleszins en minstens onder gegronde vrees voor vervolging wegens ras, godsdienst en het behoren tot een bepaalde sociale groep.

3. zich buiten het land van zijn nationaliteit bevinden

Verzoekende partij is in België en dus buiten zijn land van nationaliteit Nigeria.

4. de bescherming van zijn land van nationaliteit niet willen of kunnen inroepen

Verzoekende partij wordt, zoals hierboven aangetoond, geïdoleerd door extremistische moslims in Nigeria.

Extremistische moslims deel uitmakend van/hierin gesteund door de overheid doen er alles aan om Isese-aanhangers te belagen en zo hun religie, cultuur,...uit te roeien.

De overheid zelf arresteert en vervolgt Isese-aanhangers.

In elk geval is de overheid niet in staat om de nodige bescherming te bieden.

Dit blijkt onomstotelijk uit de bijgebrachte en hierboven besproken persartikels. (stuk 4)

Verzoekende partij kan en wil dan ook geen beroep doen op de bescherming van zijn land van nationaliteit.

Verzoekende partij is dan ook van oordeel aangetoond te hebben alle voorwaarden te vervullen om als vluchteling erkend te worden in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet d.d. 15.12.1980 in samenhang met artikel 1 A 2 van het Verdrag van Genève.

- tweede onderdeel: m.b.t. de niet afdoend gemotiveerde, onzorgvuldige en onredelijke overwegingen in de bestreden beslissing

Het CGVS is van oordeel dat de verklaringen van verzoekende partij "op verschillende punten vaag en tegenstrijdig. Daarnaast...op verschillende punten vaag en onwaarschijnlijk" zouden zijn.

Wat betreft de door het CGVS in de bestreden beslissing zogenaamde weerhouden onwaarschijnlijkheden, kan verzoekende partij kort zijn. Verzoekende partij heeft de waarheid verteld. Een en ander aanmerken als "opmerkelijk" / "merkwaardiger" betekent nog niet dat het niet de waarheid is. Verzoekende partij kan enkel herhalen dat hij de waarheid heeft verteld.

Wat betreft de door het CGVS in de bestreden beslissing zogenaamde weerhouden tegenstrijdigheden en de aan verzoekende partij verweten vaagheid, dient te worden vastgesteld dat het vaak geen tegenstrijdigheden zijn dan wel elementen zijn die niet determinerend zijn. Zo is er bv. Geen tegenstrijdigheid tussen "appartement van A." en "zijn huis" en is het leren kennen van A. "in 2014 of 2015" of "in 2016 of 2017" niet determinerend.

Bovendien moet in dit opzicht rekening worden gehouden met het volgende.

Verzoekende partij is de mening toegedaan dat de proceduregang voor het CGVS gebrekkig is.

Immers, is verzoekende partij door het CGVS gehoord geweest in het Engels.

Engels is niet de moedertaal van verzoekende partij. De moedertaal van verzoekende partij is Yoruba.

Indien een verzoeker om internationale bescherming niet wordt gehoord in zijn moedertaal- zoals gebeurde bij verzoekende partij- is het niet abnormaal, ja zelfs quasi evident, dat er vreemdheden in de transcriptie zoals weergegeven in de notities persoonlijk onderhoud sluipen en is het evident dat niet alles zoals door verzoekende partij bedoeld naar voren komt.

*Bij wijze van voorbeeld verwijst verzoekende partij naar een aantal vreemdheden in de transcriptie zoals weergegeven in de notities van het persoonlijk onderhoud:
[citaten]*

Dat er inzake communicatie een probleem is geweest op het niveau van het CGVS, blijkt des te meer uit gegeven dat verzoekende partij niemand heeft vermoord zoals geschreven staat in de bestreden beslissing. Dit is volstrekt onjuist en verzoekende partij heeft dit ook niet verklaard. Alwaar op pagina 23 van 28 van de notities van het persoonlijk onderhoud geschreven staat: "Dan heb het touw afgesneden maar ik was zwak. Ik kon hem vermoorden, zodat hij me niet kon zoeken. Dan ben ik gewoon weggekropen." moet begrepen worden als volgt: ik had hem kunnen vermoorden zodat hij mij niet zou kunnen zoeken maar ik ben gewoon weggekropen. Verzoekende partij is formeel niemand te hebben vermoord en dit ook nooit te hebben verklaard.

Verzoekende partij begrijpt Engels maar Engels is niet zijn moedertaal. In het Engels kan verzoekende partij zich niet met gelaagdheid uitdrukken.

Dat de notities van het persoonlijk onderhoud vol staan met verwrongen niets zeggende zinnen, zoals blijkt uit de hierboven weergegeven voorbeelden, is hiervan dan ook het gevolg.

De protection officer had dit moeten onder ogen zien en het persoonlijk onderhoud moeten stopzetten zodat een nieuw persoonlijk onderhoud met bijstand van een tolk in de moedertaal van verzoekende partij, het Yoruba, had kunnen plaats vinden.

Dit alles geldt des te meer

- *er geen advocaat ter controle van het correct verloop aanwezig was tijdens het persoonlijk onderhoud*
- *verzoekende partij zelf tijdens het persoonlijk onderhoud heeft aangegeven dat Engels niet zijn moedertaal is, getuige hiervan het op pagina 15 van 28 van de notities van het persoonlijk onderhoud geschrevene: "De telefoons die ik kreeg, waren van mensen die mijn taal spraken en van mensen die mijn taal niet spraken maar wel Engels."*

Het in deze omstandigheden verderzetten van het persoonlijk onderhoud, getuigt van onzorgvuldigheid en van een gebrek aan fair play in hoofde van de verwerende partij hetgeen op zich reeds zou moeten leiden tot de hervorming/vernietiging van de bestreden beslissing. Alleszins leidt dit ertoe dat de door het CGVS in de bestreden beslissing weerhouden overwegingen de bestreden beslissing niet op afdoend gemotiveerde, zorgvuldige en redelijke wijze kunnen schragen.

Ook de overweging "wat het CGVS doet vermoeden dat u reeds eerder in België bent geweest of u minstens in de mogelijkheid was om eerder het land te verlaten" begrijpt verzoekende partij niet. Voor zo ver het al correct zou zijn dat "sommige van deze visums toegekend werden", is niet uit de bestreden beslissing af te leiden over welk visum dit dan wel zou gaan en aan wie precies dit zou zijn toegekend. In elk geval heeft verzoekende partij dit nooit geweten. Het spreekt immers voor zich dat hij in dat geval al naar België was gekomen.

Alwaar in de bestreden beslissing wordt gesteld dat "Tot slot dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) geen melding maken van verschillende vervolgingsfeiten die u tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS wel vermeld heeft", dient te worden opgemerkt dat het gehoor bij DVZ kort is en dat verzoekende partij aldaar werd aangemaand kort te zijn en zich te beperken en dit heeft verzoekende partij dan ook gedaan met name zich beperkt tot de kern van het probleem met name het hebben van problemen (zoals het gearresteerd zijn en kunnen ontsnappen) omdat verzoekende partij "het Isese geloof aanhangt".

Tenslotte nog dit.

Zelfs indien het correct zou zijn- quod non- dat “er geen geloof kan worden gehecht aan uw ontvoering en ontsnapping ten gevolge van uw bekeringsactiviteiten”, moet worden benadrukt dat het CGVS niet betwist dat verzoekende partij aanhanger is van Isese. Dit staat immers uitdrukkelijk geschreven in de bestreden beslissing: “Hoewel uw geloofsovertuiging op zich in deze beslissing niet in twijfel wordt getrokken”. Hierboven is gestaafd met stukken (stuk 3 en stuk 4) aangetoond dat Isese-aanhangers doelwit zijn van extreme moslims en door de overheid voor de rechtbank worden gebracht omwille van het afvallig zijn van de islam. Het niet betwiste aanhanger zijn van Isese is derhalve voldoende reden om te besluiten tot een gegronde vrees voor vervolging in hoofde van verzoekende partij. De bestreden beslissing gaat hieraan- ten onrechte- volledig voorbij met als gevolg dat de bestreden beslissing niet afdoende gemotiveerd is, het CGVS het zorgvuldigheidbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en het beginsel van de fair play schendt alsook artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet d.d. 15.12.1980 in samenhang met artikel 1 A 2 van het Verdrag van Genève.

Verzoekende partij is dan ook van oordeel aangetoond te hebben dat de door het CGVS in de bestreden beslissing weerhouden overwegingen de bestreden beslissing niet op afdoend gemotiveerde, zorgvuldige en redelijke wijze schragen.

- derde onderdeel: m.b.t. de weigering van toekenning van subsidiaire bescherming

Verzoekende partij is van oordeel dat hij voor toekenning van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet d.d. 15.12.1980 in aanmerking komt.

Verzoekende partij heeft de Nigeriaanse nationaliteit en is afkomstig van de deelstaat Lagos state. Dit wordt niet betwist in de bestreden beslissing.

Volgens het laatste Country of Origin Information rapport van EUAA van juli 2024 “Nigeria- Country Focus” is in de zuidwest regio waartoe deelstaat Lagos behoort en waarvan verzoekende partij afkomstig is, de veiligheidssituatie nog altijd zeer precair.

Vanaf pagina 51 tot en met pagina 53 wordt in het voormelde rapport melding gemaakt van een heel aantal veiligheidsincidenten (stuk 5):
[citaat met vrije vertaling]

Het wordt door het CGVS niet betwist dat verzoekende partij afkomstig is van Lagos state.

In de bestreden beslissing wordt overwogen: “In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de “loutere aanwezigheid” in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, 8 2, c) van de Vreemdelingenwet”.

Uit het hierboven geciteerde blijkt dat Lagos state het hoogst aantal veiligheidsincidenten heeft! Moorden en ontvoeringen zijn er schering en inslag...er wordt in het rapport gesproken van een terrorismestaat!

Het is dan ook onzorgvuldig en onredelijk om te stellen dat Lagos state geen willekeurig geweld kent “in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet”. De bestreden beslissing legt trouwens ook niet uit hoe en waarom tot de conclusie wordt gekomen dat Lagos state geen willekeurig geweld kent “in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet” terwijl dit wel wordt aanvaard voor “Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue”.

Dit alles geldt des te meer verzoekende partij Isese-aanhanger is hetgeen wordt erkend door het CGVS. Het Isese-aanhangerzijn maakt van verzoekende partij een des te kwetsbaarder profiel om slachtoffer te worden van moord, ontvoering en/of welk danig andere misdaad die, zoals wordt bevestigd in het voormelde EUAA rapport (stuk 5), welig tierden in Lagos state.

Verzoekende partij wijst desbetreffend naar hetgeen hierboven hierover is uiteengezet en naar de stukken aldaar aangehaald ter staving.

Met een aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid zal, uitgaande van deze elementen gestaafd door de bijgebrachte stukken, verzoekende partij bij terugkeer wel degelijk het slachtoffer worden van ernstige schade in de zin van doodstraf of executie of foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing of ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld.

Verzoekende partij had dan ook minstens en in elk geval subsidiaire bescherming moeten krijgen.

De weigering van toekenning van subsidiaire bescherming schendt dan ook artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet d.d. 15.12.1980. Ook desbetreffend is de bestreden beslissing niet afdoende gemotiveerd. Het is onredelijk en onzorgvuldig om te besluiten dat verzoekende partij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

Verzoekende partij is dan ook van oordeel aangetoond te hebben alle voorwaarden te vervullen om subsidiaire bescherming te krijgen in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet d.d. 15.12.1980.

Door toch te oordelen dat verzoekende partij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming schendt de bestreden beslissing artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet d.d. 15.12.1980, is de bestreden beslissing niet afdoende gemotiveerd en is het redelijkheid- en zorgvuldigheidsbeginsel geschonden.

Algemeen besluit:

De conclusie van het CGVS dat “Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van Vreemdelingenwet.” is niet correct en schendt het motiveringsbeginsel in samenhang met de schending van artikel 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en het beginsel van de fair play alsook artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet d.d. 15.12.1980 in samenhang met artikel 1 A 2 van het Verdrag van Genève en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet d.d. 15.12.1980.

Het CGVS had verzoekende partij erkenning als vluchteling moeten toekennen, minstens en in elk geval subsidiaire bescherming. De bestreden beslissing dient dan ook te worden hervormd.

In elk geval dient de bestreden beslissing te worden vernietigd en voor nader onderzoek en behandeling teruggestuurd naar het CGVS.

Het enige middel is integraal gegrond.”

3.1.2. Ter ondersteuning bevat het verzoekschrift de volgende stukken:

- verklaring van de heer A. O. E., Isese-lid, van 13 februari 2025 en de geformaliseerde vorm hiervan (stuk 3);
- persartikels over de vervolging van Isese-aanhangers waaronder A. A. aka T. O. en over het alom verspreid religieus geïnspireerd geweld door extremistische moslims in Nigeria (stuk 4, stukken 4a-4i).
- uittreksel Country of Origin Information Report “Nigeria – Country Focus” van EUAA van juli 2024.

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet). Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoeker geschonden acht laat niet toe om vast te stellen dat hij een nood heeft aan internationale bescherming.

3.2. Verzoeker slaagt er niet in zijn nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. De Raad stelt vast dat verzoeker zich in zijn verzoekschrift in wezen beperkt tot het herhalen van zijn verklaringen, het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses en het minimaliseren en bekritisieren van de bevindingen van de commissaris-generaal, hetgeen de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt.

In zoverre verzoeker aanvoert dat er zich tolkproblemen zouden hebben voorgedaan doordat hij werd gehoord in het Engels, merkt de Raad op dat de commissaris-generaal niet gehouden is het persoonlijk onderhoud te laten plaatsvinden in de moedertaal van de verzoeker, maar wel in een taal die deze voldoende begrijpt en spreekt. Het loutere feit dat het Engels niet de moedertaal is van de verzoeker volstaat dan ook

niet om het persoonlijk onderhoud als onregelmatig aan te merken. De Raad stelt bovendien vast dat verzoeker het persoonlijk onderhoud volledig heeft doorlopen zonder tijdens het onderhoud melding te maken van taalproblemen, noch te verzoeken om een stopzetting of herneming ervan met bijstand van een tolk in een andere taal. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoeker uitgebreide antwoorden heeft gegeven, complexe gebeurtenissen heeft kunnen beschrijven en is ingegaan op detailvragen, chronologie en motieven, zonder dat er manifeste aanwijzingen zijn van fundamenteel onbegrip. De Raad stelt dan ook vast dat verzoeker de gestelde vragen begreep en zijn versie van de feiten effectief en inhoudelijk heeft kunnen uiteenzetten. Dat in de bestreden beslissing wordt vermeld dat verzoeker zijn ontvoerder “*kon vermoorden*”, terwijl verzoeker aanbracht dat hij verklaarde dat hij hem “*kon vermoorden, zodat hij me niet kon zoeken*”, zonder dit effectief te hebben gedaan, betreft hoogstens een interpretatieverschil, en geen aanwijzing van een structureel vertaal- of communicatieprobleem. De door verzoeker aangehaalde taalimperfecties volstaan in elk geval niet om de vastgestelde inhoudelijke inconsistenties te verklaren, temeer daar deze betrekking hebben op essentiële elementen van het asielrelaas en de betrokken personen.

De door de commissaris-generaal vastgestelde tegenstrijdigheden raken de kern van het relaas en kunnen niet worden herleid tot woordkeuze, nuance of semantische variatie. Verzoeker gaf overigens bij aanvang van de procedure aan de bijstand van een tolk Engels te wensen (DVZ-dossier, stuk 9, bijlage 26, verklaring betreffende de procedure).

Tot slot merkt de Raad op dat de afwezigheid van een advocaat tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS geen procedurefout uitmaakt. Overeenkomstig artikel 15, § 2, van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 kan de verzoeker zich laten bijstaan door een advocaat of vertrouwenspersoon, zonder dat diens aanwezigheid vereist is. Verzoeker toont niet aan dat hierdoor concreet afbreuk werd gedaan aan zijn recht om gehoord te worden.

De Raad stelt vast dat verzoeker bij het invullen van de vragenlijst bij de Dienst Vreemdelingenzaken erop gewezen wordt dat van hem verwacht wordt dat hij kort, maar nauwkeurig de voornaamste elementen of feiten aangeeft die tot zijn vlucht hebben geleid. In deze ontslaat het verzoek om bondig te antwoorden op de gestelde vragen, verzoeker geenszins van zijn medewerkingsplicht en de verplichting om zo accuraat en volledig mogelijk zijn asielmotieven te vermelden van bij aanvang van de asielprocedure. Bovendien betreffen de vastgestelde tegenstrijdigheden kernelementen van verzoekers asielrelaas, waardoor redelijkerwijze kon worden verwacht dat verzoeker deze elementen correct weergeeft. Bovendien werden verzoekers verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken aan hem voorgelezen in het Engels en heeft hij deze voor akkoord ondertekend zonder gebruik te maken van de mogelijkheid om eventuele correcties aan te brengen, zodat hij zich uitdrukkelijk akkoord heeft verklaard met de inhoud ervan.

Waar verzoeker aanvoert dat het niet-betwiste gegeven dat hij aanhanger is van Isese op zich volstaat om een gegronde vrees voor vervolging aan te nemen, kan de Raad dit betoog niet volgen. De commissaris-generaal heeft inderdaad uitdrukkelijk vermeld dat de geloofsovertuiging van verzoeker op zich niet in twijfel wordt getrokken. Daaruit volgt evenwel niet dat verzoeker louter op grond van dit profiel automatisch in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus. Verzoeker dient aannemelijk te maken dat hij persoonlijk, actueel en concreet een gegronde vrees voor vervolging koestert omwille van dit behoren. De erkenning van een Isese-profiel ontslaat verzoeker niet van de verplichting om geloofwaardige verklaringen af te leggen over de feiten waaruit dit persoonlijke risico zou blijken. De door verzoeker voorgelegde algemene informatie en krantenartikels over Isese-aanhangers en vermeende vervolging door extremistische groeperingen hebben een algemeen karakter en tonen op zich niet aan dat elke Isese-aanhanger in Nigeria systematisch of automatisch het slachtoffer is van vervolging. Noch uit de bijgebrachte stukken, noch uit algemeen beschikbare landeninformatie blijkt bovendien dat Isese-aanhangers als dusdanig worden onderworpen aan een praktijk van systematische vervolging door de overheid of door niet-statelijke actoren waartegen geen bescherming mogelijk is. De door verzoeker neergelegde verklaring van A. O. E., een Isese-lid, werd slechts in kopie voorgelegd, waarvan de authenticiteit niet verifieerbaar is. Bij gebrek aan objectieve waarborgen omtrent de herkomst en inhoud kan hieraan slechts een beperkte bewijswaarde worden toegekend. Echter kan deze brief hoogstens bevestigen dat verzoeker lid is van deze stroming, een element dat door het CGVS niet wordt betwist. Dit document bevat evenwel geen concrete, verifieerbare of geïndividualiseerde informatie waaruit blijkt dat verzoeker persoonlijk het voorwerp uitmaakt van bedreigingen of vervolging.

Gelet op al hetgeen voorafgaat doet verzoeker met zijn betoog geen afbreuk aan de volgende correcte en pertinente motieven van de bestreden beslissing, die steun vinden in het administratief dossier:

“Uw verklaringen waren op verschillende punten vaag en tegenstrijdig.

Over uw ontmoeting met A.(...) en uw rol in het informeren van andere mensen over het Isese-geloof legde u vage, tegenstrijdige verklaringen af. Zo gaf u aan dat u A.(...) ontmoet had in 2014 of 2015 (NPO, p. 14).

Echter verklaarde u enkele zinnen later dat jullie elkaar hebben leren kennen in 2016 of 2017 (NPO, p. 14). Daarbij verklaarde u ook dat u A.(...) vooral kende door samen voetbal te kijken, en niet als een diepe traditionalist (NPO, p. 14). Toen A.(...) u had voorgesteld om mee mensen te informeren over jullie geloof (NPO, p. 9), was dit niet uw plan. Later verklaarde u echter dat u al mensen informeerde over het Isese-geloof toen u nog moslim was en voor u A.(...) kende (NPO, p. 14). Vervolgens verklaarde u dat jullie samen lezingen gaven en mensen informeerden over Isese, maar toen u gevraagd werd uw rol hierbinnen concreet uit te leggen kon u enkel aangeven dat uw taak was om mensen te ontmoeten en met hen te spreken over religie (NPO, p. 13). Nog frappanter is de vaststelling dat u ondanks uw beweerde rol als organisator van ontmoetingen geen enkel ander lid van de Isesereligie op te noemen behalve drie mensen met wie u samen werd gearresteerd (NPO, p. 13).

Daarnaast verklaarde u ook dat jullie in 2023 gestart waren met het spreken over jullie religie op het internet (NPO, p. 9). Toen u opnieuw gevraagd werd wanneer jullie activiteiten op het internet gestart waren, verklaarde u hierover dat jullie begonnen met WhatsAppberichten en dat dit ongeveer 3 à 4 jaar voor uw vertrek uit Nigeria was, 2020 à 2021 dus. Hoewel uw geloofsovertuiging op zich in deze beslissing niet in twijfel wordt getrokken, ondergraven deze vage, tegenstrijdige verklaringen de geloofwaardigheid van uw verklaringen met betrekking tot uw rol als promotor van uw religie, volgens uzelf nochtans de "genesis" van uw problemen (NPO, p. 9).

Vervolgens legde u ook over de vervolgingsfeiten in kwestie vage en tegenstrijdige verklaringen af. Zo verklaarde u eerst dat u de eerste keer ontvoerd werd in het appartement van A.(...) waartoe de indringers zich met geweld toegang verschaften (NPO, p. 10). Later tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde u daarover echter dat de ontvoering gebeurde in zijn huis en dat ze binnengeraakt zijn doordat de deur niet op slot was (NPO, p. 16). Wanneer u verder bevraagd werd over deze gebeurtenis, verklaarde u dat u en uw vrienden naar buiten gelokt werden door het geluid van geklop op het raam en/of een steen die op het dak wordt gegooid, en dat jullie dus buiten ontvoerd werden in tegenstelling tot de eerder vermelde inbraak (NPO, p. 17). Daarbij verklaarde u over deze ontvoering dat de ontvoerders een andere taal spraken waardoor u niets anders kon onderscheiden dan de woorden haram en allah (NPO, p. 16) terwijl u later verklaarde dat ze zeiden dat het voor u gedaan was en dat u nergens meer naartoe kon (NPO, p. 18). Vervolgens verklaarde u dat uw ontvoerders u ergens naar Oyo State hebben gebracht (NPO, p. 17) en dat u van daaruit kon ontsnappen (NPO, p. 18). Daarbij verklaarde u ook dat u met de bus van uw locatie terug naar uw huis in Lagos reisde, wat volgens u zo een 55 kilometer zou zijn geweest (NPO, p. 19). Uit algemene informatie blijkt echter dat het dichtstbijzijnde punt in Oyo State en Ikorodu, uw adres op dat moment, ongeveer 100 kilometer uit elkaar liggen (document 1 blauwe map). U verklaarde dat u na enkele dagen thuis, op 18 augustus 2023, iemand gebeld had om te vragen naar de toestand van A.(...) (NPO, p. 19). Wanneer u meer informatie gevraagd werd over dit telefoongesprek, verklaarde u dat het enkel sms'en en chatten was en dat u niet weet met wie u toen contact heeft gehad, een ronduit vreemde werkwijze om te informeren naar het wedervaren van uw vriend (NPO, p. 19). Daarnaast verklaarde u ook dat u denkt dat O.(...) vermoord is, omdat u nog contact heeft gehad met A.(...) en Al.(...), maar dat niemand van jullie O.(...) nog gehoord heeft (NPO, p. 17). Net nadien verklaarde u echter dat u met niemand van de personen die aanwezig was bij uw arrestatie nog contact heeft gehad (NPO, p. 19). Deze tegenstrijdigheden ondermijnen de geloofwaardigheid van uw eerste ontvoering.

De arrestatie van A.(...) kwam bovendien aan bod in de Nigeriaanse pers maar nergens wordt melding gemaakt van uw aanwezigheid bij deze arrestatie (zie informatie toegevoegd aan uw administratief dossier). Een nieuwsartikel vermeldt wel de naam van twee andere arrestanten, van wie u er zelf slechts één bij naam vermeldt omdat u de namen niet kent van de anderen (NPO, p. 10). Nergens kon enige band tussen u en A.(...) worden teruggevonden. Volgens u was u nochtans degene waar de ontvoerders zich het meest op focusten (NPO, p. 10). Hoewel de aanklagers van A.(...) in de pers ook met naam vermeld worden, kende u hun namen niet (NPO, p. 14, 15, 16). U bleek bovendien niet op de hoogte van het feit dat A.(...) intussen niet langer vastgehouden wordt (NPO, p. 11, 16) terwijl van een verzoek om internationale bescherming mag verwacht worden dat hij enigszins op de hoogte blijft van de verdere afwikkeling van zijn voorgehouden problemen. Dergelijke desinteresse is niet verenigbaar met een nood aan internationale bescherming.

Over uw tweede ontvoering verklaarde u eerst dat u na uw ontsnapping een klein gebouw in de stad zag, waar u naar binnen bent gelopen. De volgende dag zag de bewoner van het huis, I.(...), die niet wist dat u in zijn huis was, u en heeft hij u behandeld en alles voor u gedaan (NPO, p. 10). Later tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde u echter dat u na uw ontsnapping door het bos aan het lopen was en dat u zo I.(...) ontmoet hebt, terwijl hij bladeren aan het plukken was. Hij droeg volgens u een wit gewaad dat erop zou wijzen dat hij een traditionele heler was, waardoor u hem heel uw verhaal heeft uitgelegd en hij u in huis heeft genomen (NPO, p. 23). Eerst verklaarde u daarover dat u erg zwak was, en na een week ziek werd tot januari 2024, vermoedelijk door uw trauma's en arrestaties (NPO, p. 11). Later verklaarde u opnieuw iets anders en zei u dat u ziek geworden bent in november (NPO, p. 21). Om u te kunnen helpen had I.(...) echter geld nodig, dus u heeft hem verteld dat uw zak met geld en uw paspoort nog in het appartement van A.(...) lag, waarop I.(...) iemand heeft gestuurd om deze voor u te halen (NPO, p. 21). Eerder tijdens het persoonlijk

onderhoud op het CGVS verklaarde u hierover dat er af en toe een vrouw bij I.(...) langskwam om met hem te bidden.

Deze vrouw zou u pas in januari gevraagd hebben of u in het bezit bent van een paspoort om het land te verlaten, waarop u haar en I.(...) verteld heeft over de zak in het huis van A.(...) (NPO, p. 11).

Ook over de verblijfplaats van uw gezin sinds uw vertrek uit Nigeria en uw visumaanvragen in het verleden legde u tegenstrijdige verklaringen af. Zo verklaarde u eerst dat u niet weet waar ze gewoond hebben (NPO, p. 24). Vervolgens verklaarde u dat u denkt dat ze bij een zus van uw vrouw gelogeerd hebben in Ogun state (NPO, p. 24). Ten slotte verklaarde u hierover dat ze op het appartement van de moeder van uw partner verbleven hebben (NPO, p. 25). Daarnaast bevestigde u dat u in het verleden reeds verschillende visums voor België had aangevraagd, maar gaf u ook aan dat deze steeds geweigerd werden. Uit uw administratief dossier blijkt echter dat sommige van deze visums toegekend werden, wat het CGVS doet vermoeden dat u reeds eerder in België bent geweest of u minstens in de mogelijkheid was om eerder het land te verlaten. U legde geen paspoort neer om verdere duidelijkheid te verschaffen omtrent eventuele eerdere reizen.

Daarnaast waren uw verklaringen op verschillende punten vaag en onwaarschijnlijk.

Vooreerst verklaarde u dat u na de eerste ontvoering bent kunnen ontsnappen. U vertelde hierover dat u tijdens de ontvoering op uw hoofd geslagen werd en dan in een bus gelegd werd (NPO, p. 17). Hierna brachten de ontvoerders u naar een andere plaats, waar ze parkeerden en met mensen belden om te vragen wat ze met jullie moesten doen (NPO, p. 18). Hierna hebben ze u in een auto gelegd. U was op dat moment niet vastgebonden omdat ze dachten dat u bewusteloos was. U kon ontsnappen omdat de autodeur niet op slot was. U verklaarde zelf dat u niet bent weggegaan, maar u gewoon verstopt hebt tot u ze hoorde verdwijnen (NPO, p. 18). Het is opmerkelijk dat jullie ontvoerders zo weinig voorzorgsmaatregelen zouden nemen om te voorkomen dat één van jullie zou kunnen ontsnappen. Na deze ontsnapping bent u dan naar uw huis in Lagos gegaan, om met uw vrouw te praten (NPO, p. 10 en p. 18). U bracht zelf ook iemand in uw WhatsAppgroep op de hoogte van uw ontvoering maar u weet zijn naam niet meer (NPO, p. 19). U verklaarde dat u op 18 augustus 2023 opnieuw bedreigingen kreeg via uw telefoon dat ze u opnieuw zouden komen zoeken (NPO, p. 19). Wie u hiervan op de hoogte bracht, wist u opnieuw niet (NPO, p. 19). U verklaarde ondanks deze bedreigingen samen met uw gezin in uw huis te zijn gebleven, waar u dan op 20 of 21 augustus 2023 ontvoerd werd (NPO, p. 10). Het is opmerkelijk dat u en uw familie niet meer voorzorgsmaatregelen genomen zouden hebben om jullie zelf en jullie kinderen in veiligheid te brengen, zeker mits u sinds 18 augustus 2023 opnieuw bedreigingen kreeg. U verklaarde ook na deze tweede ontvoering ontsnapt te zijn. U was tijdens uw gevangenschap echter naakt. U verklaarde hierover dat u na uw ontsnapping door het bos aan het lopen was en daar kleren zag hangen om rond uw lichaam te binden. Hierna zag u iemand op een fiets, die u wat verder op heeft afgezet (NPO, p. 23). Dergelijke gang van zaken kan niet plausibel worden genoemd.

Vervolgens verklaarde u dat uw familie ongeveer een maand geleden, dus in oktober 2024, opnieuw in jullie huis in Lagos is gaan wonen maar dat ze geen bedreigingen krijgen omdat de mensen in de omgeving denken dat u dood bent (NPO, p. 25). Het is echter niet aannemelijk dat u uw gevangenschap hebt kunnen ontsnappen zonder dat iemand zou opgemerkt hebben dat dit gebeurd is. Iemand moet de afwezigheid van hun doelwit toch hebben opgemerkt. U verklaarde daarbij ook nog eens dat u dacht dat u na uw tweede ontvoering vermoord ging worden zodat uw lichaamsdelen verkocht konden worden (NPO, p. 20). Als dit effectief het geval was, is het nog merkwaardiger dat niemand zou hebben opgemerkt dat u niet dood was. Indien uw belagers wel zouden hebben opgemerkt dat u nog leefde, is het dan weer niet aannemelijk dat uw vrouw niets meer gehoord heeft van uw belagers.

Tot slot dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) geen melding maken van verschillende vervolgingsfeiten die u tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS wel vermeld heeft. Zo verklaarde u bij de DVZ slechts dat u gearresteerd werd omdat u het Isese geloof aanhangt en dat u kon ontsnappen (Vragenlijst CGVS, d.d. 18/04/2024, vraag 3.5). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde u echter ook dat een vriend van u, Ol.(...), vermoord zou zijn door de moslims (NPO, p. 10 en p. 16), dat u een tweede keer ontvoerd werd (NPO, p. 10), dat u die tweede keer na enkele dagen kon ontsnappen (NPO, p. 10), dat uw dochter bijna vermoord werd tijdens deze ontvoering (NPO, p. 18) en dat zowel u als uw broer verschillende keren bedreigd werden (NPO, p. 11). U gaf, ook tijdens dit persoonlijk onderhoud op het CGVS, aan dat u bij de DVZ "bijna alle details" over uw problemen in Nigeria heeft kunnen vertellen (NPO, p. 3). Het is echter eerder opmerkelijk dat u belangrijke onderdelen van uw verhaal, zoals een ontvoering en dagenlang gevangenschap, niet vermeld heeft bij de DVZ, zeker omdat deze gebeurtenissen een belangrijke aanleiding vormen voor uw verzoek om internationale bescherming.

Uit het voorgaande volgt dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw ontvoering en ontsnapping ten gevolge van uw bekeringsactiviteiten.

Voor de volledigheid kan nog aangestipt dat uit niets blijkt dat uw bekering op zich, hetgeen overigens niets meer is dan een blote bewering, een probleem zou kunnen vormen voor u bij terugkeer naar Nigeria. Gelet op bovenstaande, heeft u sinds uw bekering in 2017 of 2019 uw leven verdergezet, gestudeerd en gewerkt zonder noemenswaardige problemen te ondervinden.

Uit bovenstaande vaststellingen volgt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie noch dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt zoals bepaald in artikel 48/4 §2 a) en b) van de Vreemdelingenwet.”

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet verwijst de Raad naar de beschikbare landeninformatie waaruit blijkt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten vindt er weliswaar willekeurig geweld plaats, maar de “*loutere aanwezigheid*” in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Uit informatie die dateert van de periode van 1 januari 2023 tot 31 maart 2024 blijkt dat de situatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja stabiel is gebleven (EUAA-rapport “*Nigeria Country Focus*” van juli 2024). Uit dit EUAA-rapport blijkt dat voor burgers in de deelstaat Lagos actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

Het betoog van verzoeker dat hij als Isese-aanhanger een verhoogd risico zou lopen, is aldus niet dienstig nu uit de beschikbare landeninformatie niet blijkt dat burgers in Lagos State louter door hun aanwezigheid aldaar een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker voert bovendien geen enkel bijkomend dienstig element aan waaruit zou blijken dat hij, als burger, louter door zijn aanwezigheid in Nigeria een reëel risico zou lopen op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Nigeria een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig mei tweeduizend zesentwintig door:

S. VAN CAMP,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
A.-M. DE WEERDT,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP